कालिदासादिमहाकविप्रबन्धेषु च—

वेदान्तेषु यमाहुरेकपुरुषं व्याप्य स्थितं रोदसी
यस्मिन्नीश्वर इत्यनन्यविषयः शब्दो यथार्थाक्षरः ।
अन्तर्यश्च मुमुक्षुभिर्नियमितप्राणादिभिर्मृग्यते
स स्थाणुः स्थिरभक्तियोगसुलभो निःश्रेयसायास्तु वः ॥

एवमादिषु नान्दीलक्षणायोगात् । उक्तं च—'रङ्गद्वारमारभ्य कविः कुर्यात्–' इत्यादि । अत एव प्राक्तनपुस्तकेषु 'नान्द्यन्ते सूत्रधारः' इत्यनन्तरमेव 'वेदान्तेषु–' इत्यादि श्लोकले(लि)खनं दृश्यते । यच्च पश्चात् 'नान्द्यन्ते सूत्रधारः' इति ले(लि)खनं तस्यायमभिप्रायः—नान्द्यन्ते सूत्रधार इदं प्रयोजितवान्, इतःप्रभृति मया नाटकमुपादीयत इति कवेरभिप्रायः सूचित इति ।

पूर्वरङ्गं विधायैव [1]सूत्रधारो निवर्तते ।
प्रविश्य स्थापकस्तद्वत्काव्यमास्थापयेत्ततः ॥ २६ ॥

कविनापि क्रियत इति भावः । अव्याप्तिमप्याह—कालिदासादिमहाकविप्रबन्धेषु चेति । नान्दीलक्षणायोगाच्चेति चकारस्यान्वयः । वेदान्तेष्विति । एकपुरुषमद्वितीयं ब्रह्म । रोदसी द्यावापृथिव्यौ । अनन्यविषयस्तन्मात्रप्रतिपादकः । यथार्थाक्षरो योगार्थः । अन्तर्मनसि नियमिताः प्राणाः प्राणायामः । आदिना ध्यानधारणादेर्ग्रहणम् । मृग्यते ज्ञायते । नान्दीलक्षणायोगादिति । अष्टपदत्वद्वादशपदत्वान्यतराभावादित्यर्थः । तथा च 'वेदान्तेषु—' इत्यादि रङ्गद्वारमेव, न नान्दीति । तत्र नान्दीलक्षणागमने दोषो नास्तीति भावः । ननु नान्द्याः कविकरणपक्षे नटकर्मत्वाभावात्कथं नाटकारम्भत्वमत आह—उक्तं चेति । 'महर्षिणा' इति पूर्वेणान्वयः । एतदनुकूलमाह—अत एवेति । तथा च यत्र नान्द्यस्ति, रङ्गद्वारं नास्ति, तत्र तत्त्रेण सैव रङ्गद्वारम् । यत्र रङ्गद्वारमेवास्ति, न नान्दी, तत्र सा फलबलानुमेया ॥ यत्र त्वारम्भे बहवः श्लोकास्तत्र श्लोकद्वयं नान्दी । अपरे रङ्गद्वारमित्यवधेयम् । नान्द्यनन्तरं कर्तव्यमाह—पूर्वरङ्गमिति । काव्यं

---

1. सूत्रेति । सूत्रं प्रयोगानुष्ठानं धारयतीति सूत्रधारः । तदुक्तम्—'नाट्योपकरणादीनि सूत्रमित्यभिधीयते । सूत्रं धारयतीत्यर्थे सूत्रधारो निगद्यते ॥ एतल्लक्षणमुक्तं मातृगुप्ताचार्यैः—'चतुरातोद्यनिष्णातोऽनेकभूषासमावृतः । नानाभाषणतत्त्वज्ञो नीतिशास्त्रार्थतत्त्ववित् ॥ नानागतिप्रचारज्ञो रसभावविशारदः । नाट्यप्रयोगनिपुणो नानाशिल्पकला-

---

१. 'अतएव कालिदासा–'क.